

Hissa flaggan!

Ur prins Wilhelms till julen utkomna diktaeringar.

Hissa flaggan! Må det synas vida, tecknet, under hvilket vi få dö, Må hon trotstigt stäa följa oss överallt där svenska kårer plöja sig en skummig väg i storm och sjö.

Hissa flaggan! Över fält och byar må hon vittna högt mot himlans skyar om den stam, som till Norden bor. Här den sträfvat att med fredlig gärning möta hvarje kast af ödesfällning, genom egen kraft sig växa stor.

Hissa flaggan! Ljus som junkivall, när den strör sin strålgång över fjällen, må hon vaka över Sveriges land. Prån en forntids natt till morgonvåten högt hon bäras må af unga släkter liksom förr i segrens starka hand.

Hissa flaggan, och må världen lära henne på dina, henne städje ära. Omset ännu ingen smädhet har för hvar, den skönaste af alla, för hvars värn de svenske slåss och falla.

Hissa flaggan, stolta samlingstecken! Se, hur vinden flyter silkesveckan med dess gyline kors i blått blå. Det är löftet, som vi aldrig svika, att de svenske gamla stolta rike fritt i tidens tider skall bestå.

Amiral Beattys eskader.

Af kapten S. Dehagen.

Prån en veckas regn och rusk och Londondimma var det skönt att i morgon på nattigt vaka i Skottland. Den tidiga disen lättade från hafvet och svepte upp mot bergsryggarna, och plötsligt bröt augustioljuset fram och alla tecken tydde på en strålande dag. Knapp hade vi, min vän från amiralitetet och jag, hunnit bada resdammet af oss och af något till lifsförna en bil stannade utanför hotellet. Amiral Beattys flaggdjupant, en ungdom på några och tjugu år, med mössan en smula kokett på sned och detta på en gång bygs och sträfframman sått som utmärker mannen "in the Royal Navy", hälsade oss välkomna. Och det dröjde ej många minuter förrän han var med en frivillig motorman vid rattens långa den asfaltgjorda strandchasséen. Vi hade ej färdats alltför länge i detta landskap med ständigt nya och storslagna utsikter förrän vägen tvär krökte och flottan, målet för vår färd, blef synlig.

Det verkade som om ridån hastigt gått upp för en obehärligt vacker tabell. De höga stränderna och bergen på ena sidan, den väldiga fjordens gråblå vattenyta, som förtonades sig i fjärran, och i val ordnade kolonner på dess lugga yta låga dessa fartyg af olika storlekar och typer som, förutom andra äfventyr, hade tre af den modern tidens häftigaste sjödrabbningar bakom sig. Det fanns folk som påstod att krigsfartygen i våra dagar äro fulla och som hänfördt tala om segelflotornas poesi. Jag kan ej dela deras åsikt. Det finns olika slags skönhets och man får vara tacksam för dem alla. Det kan vara sant att ett pansarfartyg på stort afstånd ser stelt och tråkigt ut och att mången finnar exteriören betänkligt lik ett strykränn, men det blir ett annat intryck när man finner det fullt af lif och rörelse och alla vackrare ter det sig när det med hög fart dansar i evolutionernas fransar i den öppna sjön. Hos nutidens krigsfartyg finns intet som distrahörer från linernas enkla sköhet. Inga bogspår, krånkrallar och röt mot hvilka sjöarnas splittras som i segelkepp, endast mjuka linjer och kurvor, och när sjöarna bringa det maktiga skrovet i rörelse blottas af undervattensskroppen ständigt nya vackra och harmoniska linjer. Men alldeles som fordomtids flottan ser denna nya vackra och fulla örlogsfartyg. De engelska ha alltid räknat till det förra slaget. Under det att franska och afven tyska pansarfartyg vito vanprydda af tamburer och utbygnader, massor af bryggor och andra konstigheter på däck, ha de engelska varit välgörande fria från störande påhång. Under utvecklingens gång ha de alltmör närmast sig det ideal af ett stridsfartyg utseende som Kipling en gång träffande karaktäriserat med uttrycket: "A man swimming with a knife between his teeth". När bilen sväng om vägröcken och passerat den sista etappen af spårändade vaktposter var landningspiren strax nådd. Tidvatnet steg starkt och den slutande kajen doides till hälften af vatten då vi stego ombord på en af de väntande motorsluparna för att styra till Tiger, det nyaste och största af amiral Beattys fartyg.

Med tjugn knops fart stöta vi i väg och passera rader af jagartillifler. Roken stiger svagt ur de många skorstenarna och besättningarna beskåda oss nyfiket när vi komma närmare och maktar farten för att se liket noggranare på dessa hafvets vindthundar som för ej länge sedan löpte sitt dödsriskabla galopp i Skagerrack. Jagarna i Beattys flotta höra till de nyaste och mest moderna i sitt slag. Samtliga äro byggda efter krigsutbrottet. Deras tonal är något mer än dubbel så stort som de svenske pagnar, 900-1000 ton, deras fart 32-35 knop och besättningsstyrkan cirka 100 man på hvar båt. Bestyckningen består af 3 st. 10 cm-kanoner och 4 torpedtuber, s. k. dubbeluber, för 53 cm. torpeder. Samtliga ha de detta ofantligt höga flögskopp som skänker dem möjligheten

att gå fram med hög fart äfven i grössta sjö.

Plötsligt efter flottlig stryka vi förbi, men snart dras blickarna ofrivilligt till den närmaste slagryssarkolonnen, där Tiger är slutare, d. v. s. det sista fartyget. Det är ingen öfverdrift i påståendet att denna den största existens slagryssare är ett bland de vackraste fartyg man kan få se. Dimensionerna äro öfverväldigande, man kan bilda sig ett begrepp därom när man erfar att fartygets längd är lika med k. slottets i Stockholm och bredden en och en half gång ett femvingshus högsta tillhåna höjd. Linjerna äro rena och klara och gruppingen af skorstenar, stridstorn och nödvändig öfverbyggnad skänker det ett imponant uttryck af samlad kraft. Tiger liknar verkligen en smidig jättefartyg, hukad till språng.

Motorslupen stannar under postande manövrerande vid kryssarens stridbordsfall och chefen, Beattys flaggkapten i Horns refslaget, en lång, spantig, 45 års man, tar emot oss för att visa sin helgedom. Snart stå vi i stridstornet med dess massor af telegrafer, orderapparater, talrör och andra anordningar och tala om sjökriget. "Tyskarna äro ett duktigt folk", säger han, "de skjuta bra, åtminstone i början af en strid, och deras salvor täcka väl, om de också inte affyras med den samtidighet som är vår grova eids främsta kännetecken". De ha också haft en viss tur, men ville de bara komma ut ordentligt, tänker jag vi skola ge dem åtskilligt att fundera på."

Sedan vi från den höga bryggan tagit en öfverblick af detta krigsvärktyg, hvars tillverkningsvärde dragit den nytta kostnaden af öfver 50 miljoner kr. och som för sin bemanning räknar 1,200 själar, företages en rundvandring i den flytande staden. Vi passera mässar och maskinrum och hela denna mängd af nödvändiga anordningar så internationellt lika på alla krigsfartyg, endast att dimensionerna på Tiger äro större och det skenbara vlväret af gångar, rum, dunkar och trappor verkar mera förvillande. Upp på däck, där de fyra kanontornen med sina 34 cm-kanoner, två och två i hvarje torn, domnera, på förlingarna af ytterst krigsmässigt art, men hvilka detaljer kanske icke riktigt lämpa sig för omnämnande.

Flaggdjupanten börjar emellertid bli orolig, det gäller att passa den sista tiden hos amiral Beatty, och innan dess finns det flera nummer på inspektionsprogrammet. Det blir ett hastigt farväl och snart svepa vi i motorslupen runt de låga kryssarna, som ligga ankrade långt in i fjorden. Det är tytt och stilla på fartygen. Kokögadisen från alla skorstenarna och ångan från säkerhetsventilerna vittna om att allt är klart för ögonblicklig ankarlämnning och gång med hög fart, och allt ombord är klargjordt för strid. Här och var stå grupper af matrosar och hänga öfver rellingen samt röka sina kära pipor, och från divisionschefsfartyget hörs gnisten sprada ut sina osynliga vägor i rymden.

Äfven af dessa låga kryssare äro många tillkomna efter krigsutbrottet och på alla varf i England forceras byggnaden af ytterligare nya. Den typ som kriget visat mest användbar gör 30 knops fart och har ett displacement af 3,800 ton, eller som de svenske pansarfartygarna Xran, Vasa och Tap. Bestyckningen består af 2 stycken 15 cm-kanoner och 8 st. 10 cm-pjäser samt 4 st. torpedtuber på däck för 53 cm-torpeder. Lätt pansarskydd finns för däck och sida. Till det yttre likna fartygen mest pågare i förstorat format med höga backar, lägre kattskepp, en mast och tre eller fyra skorstenar.

På vägen till Lion, amiral Beattys flaggskepp, göra vi nu en fransysk vit slutt på Engadine, flygdepåfartyget. Det är en nyhet för detta sjökrig. En snabbgående f. d. passagerarångare mellan Dover och Calais, men nu krigsmålad och bestyckad samt försedd med en väldig halliknande tillbyggnad akter, där en hel del flygbåtar förvaras. Engadine gjorde mycken nytta i Horns revslaget. Den första rekognosceringen af Hipfers eskader verkställdes af en flygbåt från detta fartyg, och den smarta unga flyglöjtnant som därvid utmärkte sig förvärfvade sig ytterligare beröm dagen efter slaget, då Engadine bogerade den skadade pansarfartygs Warrior tillbaka till England. Sitt hade då växt och en betydande storm ref i allt friskare. Det blef tydligt att den skadade Warrior skulle gå till botten. För den skull öfverfördes besättningen till Engadine, hvarvid början gjordes med de sårade. Därvid råkade en af dessa fall öfver bord och med mellan de båda fartygen. Utan betänkanse kastade sig vår löjtnant i vattnet och lyckades efter ett styrt arbete bärga den sårade. Allt detta hör jag sälskapet där nere på flyghallens däck berättat under det jag själf jämte den omtalade sitters uppländing i en af de moderna stora flygbåtarna och förströdt lysnar till alla detaljer i biplanets manövrering. Man kommer ofrivilligt att tänka på sådana där konstskulpter i tusenla de mest olika instrument, när man sitter i en modern krigsmaskin. Staccos flygare, samtidigt som de skola sköta sidostyre och motor med händerna och höjdstyre med fötterna, ha de alla de upphängslade bomberna att tänka på, kulspruta att betjäna och signalpistol att handtera. Gudarna veta hur det går till i praktiken och hur de undgå att trampa på fel pedaler!

Så stå vi emellertid till sist på Lions däck och bege oss tillsammans med de tre mötande captains, flaggkapten, fartygschefen och äldsta flaggadjutanten, dagarna förut beförordnad i amiral Beattys kajuta. I ölkhet med hvad som är fallet af de flesta

Fyrverkeriet.

Af Sigge Strömberg.

Junidagarna voro fagra och luftigt brinnande, midsommar drog allt närmare och beväringens gick i en angenäm spänning. Det skulle bli ungdomsmöte på heden under helgen. Fyra tusen ynglingar och mör från linets alla delar skulle samlas för att höra föredrag och öfnsa folkförelser, och tolfhundra unga festerlandsförelser hade stora förhoppningar om ett lika sällsynt som äkta nöje.

Bland de fyratusen väntande var det ju hufvudsakligen flickbornen, som intrasserade martinsöarna, och den åsikten, att de manliga mötesdeltagarna, skaklöt kunde vara borta, vann stark genklang i läget, men intet godt finnes ju, som inte har något ont med sig, och man tog för gifvet, att kronans blå komman, skönt pydd med gult regn, lätt nok skulle göra slag i saken, om det blefve konkurrans.

Löjtnant Ask utgjorde regementets komité för nytta och nöje, och han beslöit att åstadkomma något nich de dagewesens. Inte nog med, att ett par handringsknäpplor fingo blinda kranar i kilometervis, och hänga dem i girlander på alla upptänkliga ställen, utan han insåg, att tillfället kräde något ännu mera storslaget. Ask funderade länge, och beslöit till slut att arrangera en friluftstablå, som skulle afslutas med fyrverkeri. Till den ändan skickades 127 Bergman, som på sitt och vis var attacherad till komitén för nytta och nöje, till närmaste stad efter ett fyrverkeri, medan löjtnanten dresseerade dem, som skulle deltaga i tablån.

Den stora dagen kom, och med den de fyra tusen. Beväringen fjädrade som krigsmän ägna och anset, och tog de sköna hjärtan med storm trots civiliserans förtviflade ansträngningar. Dansen gick rundt majstången, regementets sångvar upppe, och blamerade sig, och allt var glädje och frid.

Men nere vid den lilla sjö, som ligger invid läget, sprang löjtnant Ask och samlade sina dramatiska förskönligheter i en dramatisk föreläsning. "Ute i sjön hade man bygt en holme flytande på tomma fotogenbatterier och försedd med björkar och en liten stuga, den senare en dekorativt inlagertorn. Framför stugan satt en skön jungfru i beväringens äldern, smekande sina hamplåtor och tyst och varmt svärande öfver att det dröjde så länge.

Tablån handljng, förlagd till 1809, var, att denna unga dam skulle bortrövas af två ryssar i uniform från lägerplatsens garderob, men räddas af ett tjugtals finnar, klädda råsten af garderoben. Lägeteaterns anspråkslösa garderob innehöll nämligen endast dessa gamla uniformer, hvilka, med olika variationer, användes af de uppträdande i diverse roller. "Nuttigen lyckades Ask samla alla folk, inklusive de två ryssarna, hvilka, antagligen på grund af sin ensamhet, kände sig i fiendeland och därpå uppkommande soldartit, uppträdde något mer än lindrigt läskade af svensk vaka. Det var emellertid ingenting att göra vid. Folket stod samlat i tusentals långa hörderna kring sjön och ryssarna fingo tjänstgöra. Med snabba, om än något ojäma årtag rodde de både krigarna mot holmen, och i den tyvta kvällen gled deras konversation öfver vattenytan. "Hva' ä, de' må' dej, 58, kan du inte ro jämna tag? "Ä, dra in hakan, då' ä' ju du, som inte kan ro. "Kan inte ja' ro, sa' du? Vell du ha dej en mella' ögonna? "Var inte oppkäft", 72, för då... De voro nu nära holmen, men så intrasserade af meningutbytet, att ekan visade tendenser att glida förbi. Då ingrep den lufva ungdom, och hvikade med ljudlig basröst: "Häll kätten på er pojkar och kom hit och röfva bort mig. "No, 58 fattade genast situationen, reste sig, vacklande i båten och tog

ett språng mot holmen, hvilken var två meter borta och ryssen orkade endast hoppa en och en half följden blef ett stort plaskande, den sköna jungfrun kastade sig på magen på holmen, kände armen i vattnet och fiskade upp den ryske marodör, som skulle bortröfa henne.

Ett allmänt bifall från stränderna belönade denna ädla handling, medan den andre ryssen rodde till holmens andra sida, hvarifrån han kom smygande mellan björkarna för att kasta sig öfver jungfrun. Den lömska afsikten lyckades fullständigt, och han började släpa den groflemmade damen mot sin båt, när finnarna anlände. De stego i land, som om hvar och en af dem varit kusin med Napoleon eller Alexander den store, anfölls hjältemodigt de två ryssarna, räddade jungfrun och begade sig för publikens applåder. Sedan tog de flickan och den genomtörre ryssen med sig i båten, den torre ryssen skulle däremot ro sin egen båt i land.

Men på Holmens andra sida lågo två båtar, och i den ena af dem satt 127 Bergman, som skulle hjälpa till med fyrverkeriet. Mellan båtarna låg en liten extra flotte, gjord af två slaror, och på denna stode en tjärtunna fylld med hö, som skulle antändas vid fyrverkeriets slut.

Ryssen kief i Bergmans båt, men fick order att dra... och hålla sig till sin egen. Märkvärdigt nok lydde han, men föredrog att taga vägen via tjärtunnan, två slaror göra ingen bra båt, och följdes blef, att tjärtunna lämna de sitt vertikala läge och med ryssen i sällskap vinkelade en allt skarpere vinkel mot horisontplanet för att till slut saktas men säkert försvinna i djupet. Ryssen nummer två hade följt sin bruder.

Han uppläckades emellertid af Bergman, som han sedan väntligen inbjöd till slagmäli, sattes i sin eka och skickades tväg. Nu skulle fyrverkeriet börja. Raketer placerades i björkarna, två finnar, beväpnade med assurancespottor, ställades nära till hands, fyrverkeriet i öfrigt lades bredvid och glädden började. Löjtnant Asaks cigarr glimmade och ett par raketer lysande strimlor aftecknades skarpt mot aftonhimlen.

Bergman satte så upp en "oldpoppe" eller hvad de nu heta, pjäserna, som spruta ird ur fem patroner. "Klart är, Bergman? "Ja, löjtnant! "Sätt eld på det då. "Puff! Zzzz...! Puff! Puff! Sprakande och smarrande steg en eldkvätt mot höjden och andra sprallade åt alla håll. Galstregnet föll till öfver vattnet och holmen, och sprutgossarna började se allvarssamma ut. "Puff. Den här gången ljöd det bakom Bergman och han svängde rundt för att se hvad det var.

Bom, Krasch, Pang, Brr! Himlar och kaffe! Man hade glömt att tjäcka öfver de öfriga pjäserna, gnistorna hade tänt eld på dem och nu satte solar, raketer, svärmare och romerska luff i gång för egen räkning. "Bang! Puff! Tse! "Hoppsa, Bergman, hoppa! Hopp löjtnant Asks röst, och Bergman hoppade dödsförskrädd öfver det växande eldhaftet för att radda sig i ekan. Där suto de båda sorgset betraktande hur handrakonorsfyrverkeriet gick åt förtäpelsen; men midt i ljuset från de exploderande pjäserna, kringvärmda af raketer, gnistor, och eld stodo två vettkrämda finska soldater, som till publikens stora glädje energiskt och målmedvetet besprutade hvarandra med hvar sin assurancespruta.

ÖNSKAS. Ung flicka att hjälpa till med lätt husarbete. Ingen tvätt. Inga små barn. Komfortabelt hem. 80k 162 Evanson St. Telefon Sher. 4380.

SPAR PÅNGAR VINTERREALISATIONERNA Mrs. I. Olsen Eder Order P. B. 1593. äro i full swing här. WINNIPEG, MAN.

Northern Crown Bank Auktoriseradt kapital \$6,000,000. Inbetaladt kapital \$1,431,200. Reserfvond \$715,600. BOARD OF DIRECTORS: President Sir D. H. McMillan, K.C.M.G., Vice-President Sir D. C. Cameron, K.C.M.G., J. H. Ashdown, W. R. Bawlf, Sir D. C. Cameron, K.C.M.G., A. McTavish Campbell, E. F. Futchings, John Stovel.

100 män önskas att lära automobil, och gas-tractor yrkena i Canadas ledande gasmaskinskola. Det och kvalifikationer. Våra studenter läras noga att sköta och reparera automobil och lastautomobil, gas tractors, marin- och stationära maskiner. Vi bereda eder och hjälpa eder att skaffa plats som transportoperatörer, reparatörer, chaufförer, tractormaskinister. Besök oss eller efterskrif vår vackra fria katalog. — Hemphills Motor Schools, 643 Main St., Winnipeg. Afdelningar: 1715 Broad St., Regina, Sask., och 10252 First St., Edmonton, Alberta.

6 ONLY GÖR HEMMET LYCKLIGT med en HOME MUSIC BOX. Det är det nya ste och mest storartade, billigaste och mest underbara musikinstrument för hemmet någonsin utbudt. Det är mera njutning däri än en \$100 kammarorgel, emedan den alltid är redo och ingen behöfver tubbas till att spela. Ingen kannedom om musik behöfves för att kunna spela hvilken som helst melodi. Så enkelt, att barn kan sköta den. En hvar blir mycket öfverraskad och nöjd. Den spelar öfver 100 stycken, som visas af flota sånd för att kunna spela hvilken som helst melodi i kyrkor, sångskolor, loger, sång och andra föreningar att leds sången. Spara kostnader för en kval genom att turnera musik för fest eller dans. Spelar alla kända bymner, dansmusik och populära sånger. Ni kan upprepa stycket eller spela ett annat stycke efter behag. Den kostar endast \$6.00, i prydd läda jämte musik. Vi skola skänka den vid betalning af \$3.00; ni betalar resten vid mottagandet. Agenter ännas. Sänd 2-cents frimärke för stor katalog. STANDARD MFG CO., 98 Park Place, New York, P. O. Box 1179; Dept. 24.

Hej, Farmare! Har ni någonsin tänkt på att för er upplodde farm i Canada kan ni erhålla en god inkomst-fästighet i Minneapolis, den mest framgångsrika svenska staden i Nordvestern? En inkomst som säkert och regelmässigt försörjer er och er familj för framtiden utan något besvär för er. Skrif till E. L. Gunberg, Minneapolis, Minn. 609 Palace Bldg.

ALBERTA. FRITT LAND FÖR SETTLAREN. Utmärkta tillfällen för hemsökaren. EN KALLELSE FÖR MAN. Provinzen Alberta önskar män att taga värfning i landbruksrekryterans armé för att upploda jorden. Den behöfver män att öka produktionen af dess födoämnen för att föda soldaterna vid frosten och sådana, som äro i behof hemma; män, som icke äro rädda att arbeta och finanssellt i stånd att vil bruka de svenska acres, som vänta på utveckling i vår stora provin. Då våra soldater kallas att kämpa hemma eller utomlands, måste de födas, och deras föda måste komma från jorden. CHARLES S. HOTCHKISS, Chief Publicity Commissioner DEPARTMENT OF AGRICULTURE, ALBERTA. EDMONTON.

BOKKATALOG sändes fritt på begäran. Den innehåller förteckning på moderna och äldre litteratur på svenska. Särskild katalog öfver nya böcker med önskad. God litteratur från 15c till högre priser. Äfven sändes en förteckning öfver svensk musik till billigt pris. EFTERSÄND KATALOG IDAG! Jag upptager order på alla böcker i katalogen. NILS F. SON BROWN, Winnipeg, Man. 325 Logan Avenue, Winnipeg, Man. Likvid insändes bäst i Money-Order, Postal Note eller registrerat bref.

Svensk ungdom i stad och på land! FÖRTJÄNA PÅNGAR! Svenska Canada-Tidningen inbjuder härmed all svensk ungdom i Canada — och äldre svenskar med — att mot god provision samla prenumeranter för Svenska Canada-Tidningen. Ni kan därigenom göra eder en god biförtjänst. Många hafva förtjänat flera dollar om dagen som prenumerantamlare för Svenska Canada-Tidningen. Gå Ni och gör sammaledes! För närmare upplysningar tillskrif redan i dag SVENSKA CANADA-TIDNINGEN, 325 Logan Avenue, Winnipeg, Man.

Vancouver Victoria New Westminster SPECIELLA EXKURSIONSPRISER från Winnipeg \$50.00. Canadian Pacific Bergen i vinterskrud och den nya CONNAUGHT TUNNELN Fullständiga upplysningar från hvilkensomhelst agent af Canadian Pacific Railway (Standard Road of the West) City Ticket Office Cor. Main & Portage, Telefon Main 370-1. Depot Ticket Office Main 5500 och 663 Main St. Tel. Main 3260.